

ANYASÁG
BAHGET
ISKANDER

Anyaság

Az élet értelme, legszebb pillanata. Az odaadás, a megújulás, a létezés titka.

Nem elmondható, nem leírható az az érzés, mely vidám és egyben fájdalommal teli, melyben ott van a teljes odaadás, és az életre szóló vállalás is.

Nincs szebb a földön a várandós anyánál, aki büszkeséggel, reménnyel és türelemmel teli, és aki arra készül, hogy megtegye az emberiség számára legfontosabb feladatát.

És ki tudja, hogy a születendő gyermek képes lesz-e megváltoztatni, segíteni, jobbra tenni a világot, ezzel örömet, boldogságot és biztonságot adni édesanyjának, családjának, az emberiségnek egészének.

Nagyra becsülöm, és csodálom azokat az anyákat, akiket megáldott az ég e legszebb ékszerével. Fotózás közben gyorsan lépkedő arany ezüst ködben láttam őket. Úgy képzeltem, hogy a képkockákon egyszerre örökítem meg az álmokat, a szépséget, a múltat, a jelent és a jövőt.

Vajon lefotózhatom ezt a rejtélyes, zárt világot? Megmutathatom a világnak modelljeimet, akiket nagy tisztelettel, szeretettel és kölcsönös bizalommal fényképeztem, mint család és anya, mint modell és alkotó.

Ki tudja előre, hogy mikor és hol születik olyan nagyszerű gondolkodó, aki megmentheti és segítheti az emberiséget? Vagy ki lesz irodalmár, tudós, Kossuth díjas művész? Ki lesz nagy hadvezér, vagy egyszerűen egy nagyszerű hazaszerető állampolgár?

Nagy köszönet, tiszta szeretet és nagy megbecsülés azoknak a szép anyáknak, családoknak, akik részt vettek ebben a szép munkában. Nem árulok el titkot azzal, hogy fotózás közben képzeletben többször éreztem édesanyám közelségét, így vele együtt, közösen tudjuk vállalni és átadni az alkotás szertett üzenetét a kedves közönségnek.

Remélem, hogy kiállításommal, modelljeim iránti nagy tisztelettel és megbecsüléssel örömet szereztem, és maradandó értéket tudtam adni közönségemnek, barátaimnak, családomnak és nem utolsósorban édesanyámnak. Mert mifelénk Keleten úgy mondják a paradicsom /a mennyország/ az anyák talpa alatt van.

Végül nagy köszönettel és tiszta szeretettel tartozom azoknak a kedves író és költő barátaimnak, akik hozzájárultak a sikerhez, és írásukat, megjegyzésüket adták egyes képeimhez.

Bahget Iskander

Dr. Czeizel Endre

Bahget Iskander fotoművész az anyaság apoteózisára vállalkozik ezen a szép kiállításon az alkotásaival. Méltán, hiszen a női nem legszebb és legfontosabb küldetése, hogy testében talál egymásra az Új Életet elindító két ivarsejt, méhében fejlődik a magzat, majd világra hozza újszülöttjét, szoptatja és gondozza csecsemőjét, neveli kisdedét és készíti fel az Élet nehéz kihívásaira gyermekét. Mindezek megmagyarázzák a nők kivételes evolúciós szerepét az emberi faj sorsának alakulásában. Mégis, én itt és most az apaságot szeretném dicsőíteni. A család kialakulását követő évezredekben az apa kötelessége családjá eltartása és védelme volt, amit amolyan Szuper Egos „Úr”-ként látott el meghatározva gyermekei sorsát. A XX. században a nők társadalmi helyzetének és a gyermeknevelés módszerének változása miatt némileg megrendült a férfiak/apák szerepe, már csak azért is, mert többségük jövedelme nem biztosítja a család eltartását. Mégis, hiszem, hogy a gyermek számára az apa is nélkülözhetetlen, ahogy ezt az én Édesapám pályafutásomra gyakorolt hatása is igazolja. Az apaság révén adjuk át gyermekeinknek útravalóként a fogantatásukkor 23 kromoszómánkat a bennük foglalt génekkel együtt, amely részben megszabja életlehetőségeik birodalmát, amit később szeretetünk motivál, tudásunk és tapasztalataink átadása pedig segít. Mindezeknek köszönhető biológiai halhatatlanságunk, hiszen gyermekeinkben, unokáinkban és későbbi leszármazottainkban tovább élhetünk. Éppen ezért az itt bemutatott fényképhez hasonlóan kell tudatosan, felelősséggel és nagy szeretettel „szembesülnünk” gyermekeinkkel.

Juhász Ferenc

ÁLDÁS-KÉRÉS

Áldjon meg az Isten minden terhes asszonyt,
akiben gyermek-váró gyönyörrel érik a
megvalósult Idő. Mert minden asszony léte
illatos, mint egy gyönyörű szőlőfürt. Minden nő
nővérünk, hógunk, anyánk. És lehet-e jobban
szeretni őket, vágyni jelenüket és jelenlétüket.
A szerelemtől gömbölyödő asszonyok az időt
és a várakozás-jövőt hordozzák áldott testükben.
Ők a mi anyáink, vigaszunk, nevelőink és
Gondozóink. Áldás rájuk és létükért szeretet.

Buda Ferenc

Holdnak virága,
Napnak gyümölcse!
Tud ennél szebbet
világnak szentje?
Tud ennél többet
világok bölcse?

Tandori Dezső

A rózsák

Az alig-érkezett
előtte áll
az érkezőnek.

Rózsa-hódolatán
ott minden élet-előleg.

A rózsza: a rózsza – a rózsza.

Az élet-telj az adósa
a négy csoda-éledőnek.
Egymás társai, öröklők.

Csak a mosoly
húzza közübük a mezsgyét.
Mind-négyük oly komoly.
Csak a rózsza-végtelenség
testvérisége:
ők négyen Öröklét
nevető összessége.

Valóság, köszöntő-köszönő
rózsák.

Pintér Lajos

1.

Nem teher.

Áldott állapot.

Az anyák

halhatatlanok.

2.

A terhesség nem teher.

Áldott állapot.

Anyám, te arany ágacska.

Az anyák halhatatlanok.

Szepesi Attila

A tengely, ami körül a Föld forog, férfi-természetű. Valójában szakrális absztrakció. Ám maga a Planéta, mely terem és gondoz, végül újra magába fogad, asszony-természetű. Életből ülepedett és új léletté váló humusz. Felette ég, alatta tűz. Ken, Kübelé, Afrodité. Magna Mater, Tellus, Gaia, Démétér. Megtartó anyácska, anyaföld.

Anyám térdénél cseperedtem. Paszulyt pucolt, csirkét kopasztott, bekötözte a sebeimet. Éjszaka német, orosz és cseh orvosi szakszövegeket kopácsolt az öreg Remington írógépen. Óriás volt. Most, kilencvenhárom évesen, elfogyóban, akkora csak, hogy a tenyerembe vehetném, mint egy didergő, ázott verebet.

Aczél Géza

Lelkemben az anyaság fogalma mindig ott kezdődött, mikor a kitárulkozó Nőről elolvadt a szexualitás vonzata. Iskander nagyszerű fotójával sincs ez másképp. A gyönyörű testről leomló lepel szinte egy műtárgyat emel esztétikai dimenziókba, a bimbózó édes teher felé terelve a kutakodó tekintetet. A gondolatot pedig egy olyan időtlen állapotba, melyben elhallgat a jelen és a jövőendő esetleges társadalmi szkepszise, megszűnnek a kínzó mérték és hogyanok. Felvillan a befogadóban rövid időre a bőség és a termékenység ígérete, melynek égi mását örök idők óta úgy nevezzük: művészet.

Füzi László

Iskander a gyermekét váró nőben mutatja meg a nőt, a szép nőt. A képein szereplő, leendő anyák áldott állapotukat, terhüket, s ezzel együtt szerelmüket, korábban eltorzultnak hirdetett testüket is vállalják. A képek szemlélői innentől nézhetik, figyelhetik a gyermeket váró nőket így is, örömükben, felszabadultságukban.

Az Ódát, József Attila versét a huszadik század legnagyobb szerelmes verseként tartjuk számon. Ha valamikor is képet kellene választanom mellé, akkor ezt a fehér lepelbe burkolózó, a gyermekét váró anyáról készült képet helyezném mellé. A hosszú haj elfedi az arcot, elszemélyteleníti az egyszeri lényt, a finom, fehér lepel pedig a maga sejtelmességével, áttetsző selymességével mintha a méhen belüli világ történéseit erősítené fel. Idézem a verset: „Vérköreid, miként a rózsabokrok, / reszketnek szüntelen. / Viszik az örök áramot, hogy / orcádon nyíljon ki a szerelem / s méhednek áldott gyümölcse legyen.”

*

Illyés Gyula írja a Szekszárd felé című versében a „terhes pici nőről”: „Néz, néz a kis-asszony / gyűjtöget, / termi csöndesként / a gyermeket”.

Ha nem hordozna magában ellentmondást, akkor a képen látható gyermekről azt mondanám, önmagában termi csöndesen a gyermeket. Csak apró gyermekeknél figyelhető meg, hogy a vegetatív létezéshez az értelem fénye társul. Valójában itt, ezekben a pillanatokban teremődik meg az ember teljes világa is.

Molnár Vilmos

Kezek tapintják kívülről a bent rejtőző jövőt.
Kezek tapintják belülről is a kint rejtőző jövőt.

*

Jó illatú kerek cipó a misztikus szent kemencében.
Dicsfényként ragyog az ágak őszi lombja.

Fekete Vince

“A Napom vagy, és én a Holdad.
A Napod vagyok, és Te a Holdam.”

Önéletrajz

1943. augusztus 14-én születtem

El-Barazinban, Szíriában.

1967 óta élek Magyarországon,

Kecskemét-Hetényegyházán.

1976-ban mérnök-tanári diplomát szereztem

Magyarországon, 1979 óta vagyok magyar állampolgár.

Két gyermekem van, Leila közgazdász, Zsolt jogász,

és két fiú unokám van.

Főként fekete-fehér szociofotóim, portrém, a sivatagi

világgal kapcsolatos tájképeim, a magyar irodalom

és a képzőművészet több jeles képviselőjéről készült

fotográfiám ismert (például az Illyés Gyuláról, Faludy

Györgyről, Buda Ferencről, Kányádi Sándorról,

Sütő Andrásról, Gion Nándorról, Esterházy Péterről,

Diószegi Balázsról és Tóth Menyhértről készült képek).

Szorosan kötődöm a FORRÁS című irodalmi,

szociográfiai, művészeti folyóirathoz,

immáron több mint negyven éve.

Tagja vagyok a Magyar Fotóművészek Szövetségnek,

a Művészeti Alapnak (MAOE), a Magyar Újságírók

Országos Szövetségének.

Alkotásaim számos gyűjteményben, képtárban,

múzeumban megtalálhatóak, többek között

Romániában (Erdélyben), Szerbiában,

a Kecskeméti Fotográfiai Múzeumban,

Egyiptom Nemzeti Múzeumában (Ahmad Shawki

Múzeum) és Szíriában a Latakiai Kulturális

Központban, a Katari fotóművész szövetségben,

valamint Ománban.

Állandó kiállításom van Hetényegyházán,

mely a Művelődési Házban tekinthető meg.

A rólam készült portréfilmek:

Kriskó János: Bahget Iskander Kecskeméti TV, 1996.

Sári Zsuzsanna portréfilmjét a 39. Magyar Filmszemlén

vetítették a Bem moziban, 2008-ban.

Interjú Bahget Iskander fotóművésszel,

Aljazeera TV, 2012.

Kultikon – Duna TV, 2014. február

„Egy marék világ” című fotóalbumom 2012-ben jelent

meg három nyelven (magyar, arab, angol) melyet

életművem összefoglalójának tekintek.

Úgy gondolom, az album hidat képez

a kultúrák közötti párbeszédhez.